№ 32 Warszawa, dnia 22 listopada 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ

Przepisy ogólne.

628.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 października 1924 r.

w sprawie wykonania art. 6—24 polsko-niemieckiej konwencji Górno-Śląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (załącznik do ustawy z dn. 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji polsko-niemieckiej konwencji, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dn. 15 maja 1922 r.).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji Konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370), art. 2 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 583), art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 467), oraz art. 3 ustawy z dn. 28 lipca 1922 r. w przedmiocie zbycia lub zamiany nieruchomych majątków, które przeszły lub przejdą na rzecz Państwa w myśl ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 602) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonania postanowień art. 6—24 polsko-niemieckiej konwencji Górno-Śląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Załącznik do ustawy z dn. 24 maja 1922 r. — (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 44, poz 370) — Główny Urząd Likwidacyjny ustali stan faktyczny, względnie przeprowadzi rejestrację odnośnego mienia, oraz dokona wszelkich innych czynności niezbędnych dla realizacji postanowień, zawartych w wymienionych artykułach konwencji.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 31 października 1924 r., Nr. 95, poz. 886).

Podatki konsumcyjne.

629.

OKÓLNIK l. 13587/D. A. M. - W.a.

w sprawie skażania kwasu octowego.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Wydziału Skarbowego — Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

W uzupełnieniu § 41 rozp. M. S. z dnia 15/XII 1922 (Dz. Ustaw Nr. 3/23 p. 14) zarządza się co następuje:

Kwas octowy, przeznaczony do celów przemysłowych, należy poddać skażeniu tylko w tych wypadkach, gdy chodzi o kwas octowy zdatny do spożycia; kwasu technicznego, jako do spożycia niezdatnego i przeto nie podlegającego podatkowi, nie należy skażać i takowy przy użyciu do celów przemysłowych żadnym ograniczeniom kontrolnym ani rachunkowości szczególnej nie podlega.

Skażenia kwasu octowego, zdatnego do spożycia, dokonywa się w następujący sposób:

Na 100 kg. kwasu octowgo bezwodnego dodaje się:

3 kg. pozostałości acetonowych, lub

3 kg. technicznego kwasu masłowego, lub

2 kg. płynnego wysokoprocentowego kwasu karbolowego, lub

2 kg. surowego kwasu karbolowego.

Dla celów fabrykacji kwaśnej wody (wody Burrowa) na 100 kg. bezwodnego kwasu octowego dodaje się 3 kg. siarczanu glinu.

Przeprowadzenie skażenia.

Przy obliczeniu ilości środka skażającego, koniecznego do skażenia danej ilości kwasu octowego, przyjmuje sę każdą rozpoczętą $^1/_{20}$ część kilograma — za pełną $^1/_{20}$ część (50 gramów) kilograma.

Wyżej przytoczone środki skażające winny odpowiadać następującym wymogom normalnym.

I. Pozostałości acetonowe.

Z n a m i o n a z e w n ę t r z n e: Płyn o barwie żółtej lub żółto-brunatnej z właściwym sobie zapachem.

Z a c h o w a n i e s i ę p r z y w r z e n i u: 100 cc badanego płynu poddaje się destylacji (z zachowaniem warunków jak przy destylacji zasad pirydynowych) przyczem, przy temperaturze 60° C winno przedystylować najwyżej 2 cc, przy temperaturze 80°C najwyżej 50 cc — w temperaturze zaś 180°C conajmniej 90 cc badanego płynu.

M i e s z a n i e s i ę z w o d ą: 10 cc badanego płynu skłócone w cylindrze miarowym zaopatrzonym w szklany korek z 40 cc wody, po odstaniu się winny wykazać w górnej warstwie co najwyżej 4 cc niezmieszanego z wodą płynu.

Z a w a r t o ś ć k e t o n ó w: a) przez wydzelenie ługiem: Po skłóceniu w cylindrze miarowym 20 cc badanego płynu z 40 cc ługu sodowego o ciężarze właściwym 1.30 (t. j. 27 procentowego) powinna się po półgodzinnem odstaniu zebrać górna warstwa cieczy conajmniej w pojemności 18 cc.

b) Jodometrycznie: W miarowej kolbie o pojemności 500 cc rozcieńcza się wodą 5 cc badanego płynu na 500 cc i silnie miesza przez wstrząsanie. Z powstałej w ten sposób mętnej cieczy odbiera się pipetą do lewki 5 cc i te zadaje 20 cc normalnego ługu — poczem przy równoczesnem wstrząsaniu zlewką dodaje się 50 cc 1/10 normalnego roztworu jodu. Po upływie godziny zawartość zlewki zakwasza się dodaniem 21 cc normalnego kwasu siarkowego — poczem w obecności roztworu skrobii nadmiar jodu miareczkuje się 1/10 normalnym roztworem tiosiarczanu sodu. Koniec reakcji widoczny przez odbarwienie miareczkowanej próby winien nastąpić przy użyciu conajwyżej 25 cc tiosiarczanu.

II. Techniczny kwas masłowy.

Z n a m i o n a z e w n ę t r z n e: Kwas masłowy powinien przedstawiać się, jako ciecz oleista, bezbarwna lub barwy żółtawej, z silnym odrażającym podobnym do woni potu ludzkiego zapachem.

Z a c h o w a n i e s i ę p r z y w r z e n i u: 100 cc badanego płynu poddaje się destylacji (w warunkach, jak przy postępowaniu z pozostałościami acetonowymi)—przyczem przy temperaturze 150° winno przejść najwyżej 5 cc destylatu — przy temperaturze zaś 170° C, conajmniej 85 cc destylatu.

O z n a c z e n i e z a w a r t o ś c i c z y s t e g o k w a s u m a s ł o w e g o w t e c h n i c z n y m b a d a n y m k w a s i e: 10 cc badanego kwasu rozcieńcza się w kolbie miarowej wodą do 100 cc. Z tych 100 cc odbiera się pipetą do zlewki 10 cc i miareczkuje normalnym ługiem wobec fenolftaleiny. Koniec reakcji widoczny przez stałe zaróżowienie miareczkowanego roztworu winien nastąpić po zużyciu 9-ciu cc, a najwyżej 12 cc ługu.

III. Płynny, wysoko procentowy kwas karbolowy.

Z n a m i o n a z e w n ę t r z n e: Kwas ten przedstawia gęstą, bezbarwną, a przeważnie różowo - brunatną ciecz, o ciężarze właściwym 1.066 — 1.071 osadzającą się częstokroć w igłach na ścianach naczynia — silnie gryzącą, o charakterystycznej woni. Ze względu na niebezpiecze rany, jakie powoduje karbol przy zetknięciu się z naskórkiem należy zachować z nim daleko idącą ostrożność.

Oznaczenie zawartości czystego kwasu karbolowego: Bardzo dokładnie odważony 1 gr. badanego kwasu rozcieńcza się w kolbie miarowej wodą do 1 litra. 25 cc takiego roztworu odbiera się pipetą do flaszki o pojemności 250 cc zaopatrzonej szczelnym szklanym korkiem i mieszając dodaje 50 cc roztworu soli bromowej, sporządzonej poprzednio ze starannie osuszonych ilości 2 · 447 gr. bromku potasu i 8 · 719 gr. bromianu potasowego, rozpuszczonych w litrze wody — oraz 3 cc chemicznie czystego kwasu siarkowego o gęstości 1.84. Po upływie 15 minut dodaje się 2 gramy jodku potasu przyczem silnie flaszką wstrząsa — po zostawieniu w spokoju przez 5 minut — miareczkuje się wobec roztworu skrobii 1/10 normalnym roztworem tiosiarczanu sodu — aż do odbarwienia. Ilość cc 1/10 normalnego tiosiarczanu nie powinna przekroczyć 17 cc.

Zachowanie się wobec chlorku żelaza: Jedna kropla badanego płynu wykaże wobec 20% roztworu chlorku żelaza niebiesko - fiołkowe zabarwienie.

IV. Surowy kwas karbolowy.

Znamiona zewnętrzne: Surowy kwas karbolowy jest cieczą o barwie żółtej lub brunatnej, silnie gryzący, z właściwym sobie zapachem. Rozpuszcza się łatwo w alkoholu lub w eterze — nie pozostawiając osadu.

Zachowanie się przy wrzeniu: Destylowany (jak w warunkach przy pozostałościach acetonowych) wykaże w temperaturze 180° C, najwyżej 15% destylatu, przy 200° C, conajmniej 75% destylatu.

Zachowanie wobec roztworu chlorku żelaza: Kilka kropel kwasu badanego zalanych kilku kroplami 20% roztworu chlorku żelaza — zabarwia się na kolor niebiesko - fiołkowy.

V. Siarczan glinu.

Znamiona szczególne: Siarczan glinu tworzy białe kryształy łatwo w wodzie rozpuszczalne.

Zachowanie się wobec chlorku barowego: 5 cc roztworu 10% badanego siarczanu glinu, zadane w próbówce 1 cc roztworu 10% chlorku baru, wykaże intensywne zmętnienie — jakie po kilku minutach osiądzie w formie białego osadu na dnie próbówki. Osad ten ma być w silnym kwasie solnym nie rozpuszczalnym.

Zachowanie wobec ługu sodowego: 5 cc roztworu 10% badanego siarczanu glinu zadane 2 cc roztworu 15% ługu sodowego wykaże kłaczkowaty osad, jaki za dodaniem 3 cc ługu sodowego zupełnie się rozpuszcza. Osad ten winien nastąpić ponownie za dodaniem kilku cc 10% roztworu solniaku (chlorku emonowego).

Warszawa, dnia 11 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Głowacki.*

Monopol spirytusowy.

630.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1924 r.

o uregulowaniu produkcji spirytusu w okresie przejściowym.

Na mocy art. 99 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o Monopolu Spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) i w wykonaniu art. 97 ustęp 4, oraz art. 58 p. 1 tejże ustawy, zarządza się, co następuje:

§ 1. Niezależnie od ilości spirytusu, ustalonej w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 22 września 1924 r. o uregulowaniu produkcji spirytusu w okresie przejściowym (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 826) Tymczasowa Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zakupi spirytus odpędzony w miesiącach: wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 1924 r. w wysokości 150 hl. od każdej gorzelni, z zaliczeniem tej ilości na pierwszy kontyngent, który oznaczy się na czas od 1 września 1924 r. do 31 grudnia 1925 roku.

§ 2. Zapłata za dostarczony spirytus nastąpi w przeciągu 2 tygodni po uskutecznieniu dostawy i odbioru spirytusu, nie wcześniej jednak, aniżeli w 2 tygodnie po ustaleniu ceny monopolowej.

§ 3. Wysokość zaliczek, ustaloną rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 826 § 4 ustęp drugi) podwyższa się do wysokości 45 złotych za hektolitr 100% spirytusu odpędzonego przez gorzelnie rolnicze i 35 złotych za hektolitr 100% spirytusu, odpędzonego przez gorzelnie przemysłowe.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 10 listopada 1924 roku, Nr. 97, poz. 906).

Przepisy celne.

631.

OKÓLNIK T. 93.

w sprawie clenia roślin żyjących.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec częstych wypadków reklamacji stron na nieprawidłowe clenie przez urzędy celne roślin żyjących, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że rośliny żyjące jak azalje, bez, rododendrony i t. p. kwitnące, lub z otwartemi, zabarwionemi

pąkami, podlegają cłu według poz. 62 p. 11 lit. c, te same rośliny bez kwiatów i zabarwionych pąków, również z pąkami, lecz zamkniętemi, niezabarwionemi, podlegają cłu, według poz. 62 p. 11 lit. a.

Warszawa, dnia 31 października 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski,*

Dyrektor Departamentu Ceł.

632.

KOMUNIKAT.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie został zwinięty z dniem 30 września r. b. w Szczawnicy sezonowy urząd celny.

Warszawa, dnia 7 listopada 1924 r.

(—) *Dzierzgowski,*

Dyrektor Departamentu Ceł.

633.

OKÓLNIK T. 94

w sprawie clenia trzcinki do wyplatania.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wypadków reklamacji na odprawy obrobionej trzcinki do wyplatania wedł. poz. 62 p. 3 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że trzcinka do wyplatania nieobrobiona, również obrobiona podlegają odprawie wedł. poz. 62 p. 2 lit. b taryfy celnej bez cła.

Warszawa, dnia 31 października 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski,*

Dyrektor Departamentu Ceł.

634.

OKÓLNIK T 90.

WYKAZ

specyfików farmaceutycznych i preparatów organoterapeutycznych, dozwolonych, na zasadzie uwagi 3 do poz. 113 taryfy celnej, do przywozu na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej:

† Acidol Pepsin Staärke I tabl. — Act. Gesellschaft f. anilin Fabr. „Agfa" w Berlinie.
† Acidol Pepsin Staärke II tabl. — Act. Gesellschaft f. anilin Fabr. „Agfa" w Berlinie.
† Acitrin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer & Cie w Leverkusen.
†† Acykal tabletki — Th. Teichgraeber w Berlinie.
†† Adalin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer & Cie w Leverkusen.
† Adanon tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer & Cie w Leverkusen.
†† Adrenaline (Clin) płyn — Laboratoire Clin-Comar & Cie w Paryżu.
†† Adrepatine pomade — Laboratoire Dubois w Paryżu.
†† Adrepatine suppositoires — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Aethone — M. Falcoz & Cie w Paryżu.
† Agobilin tabletki — Gehe et Cie w Dreźnie.
† Agonol — A. Cognet et Cie w Paryżu.
† Alival tabletki — Farbwerke d. M. Lucius i Brüning w Hoechst a/M.
† Allocaine A roztwór — Lumiere w Ljonie.
† Allocaine AA roztwór — Lumiere w Ljonie.
† Allocaine B roztwór — Lumiere w Ljonie.
† Allocaine BB roztwór — Lumiere w Ljonie.
† Allocaine C roztwór — Lumiere w Ljonie
† Allocaine I roztwór — Lumiere w Ljonie.
Amilodiastase — A. Tepenier w Paryżu.
† Amphotropin tabletki — Farbwerke d. M. Lucius i Brüning w Hoechst a/M.
† L'Anglolymphe — Laboratoire de l'andlolymphe d. Dr. Rous-Anger.
† Antithyreodin-Moebius płyn w amp. — E. Merck w Darmsztadzie.
† Antithyreodin-Moebius tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Apocyine Dr. Dechamps ampułki — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Apocynine Dr. Dechamps tabletki — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Arheol kapsułki — P. Astiers Paryż.
†† Arsenferratin tabletki — C. F. Boeringer et Soehne Manheim.
†† Arsentrifferin tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen n/R.
† Arsycodile ampułki — M. Leprince w Paryżu.
†† Arsofferin Tektolettes — Apotheke zum Heiligen Geist Barber et Rosner w Wiedniu.
† Arthigon płyn — Chemische Fabrik auf Action d. E. Schering w Berlinie.
† Artosin tabletki — C. F. Boeringer et Soehne w Mannheimie.
Asposmom — „Norgine" Praga Austig.
Aspirin tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Atophan tabletki — Chem. Fabr. Akcyjna d. Schoering w Berlinie.
† Atophanyl ampułki — Chem. Fabr. Akcyjna d. Schoering w Berlinie.
† Atoquinol tabletki — „Ciba" w Bazylei Szwajcarja.
Baume Bengue — Dr. Bengue w Paryżu.
† Bismoluol — Gadeon Richter w Budapeszcie.
† Bismosalvan ampułki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
† Bismuthoidol — M. Robin w Paryżu.
† Bolease Monal globules — Monal et Cie w Paryżu.
† Borovertin tabletki — Act. Gesel. f. anilin Fabrik (Agfa) w Berlinie.

Bromalin tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Bromipin tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Bromipin capsulae elasticae — E. Merck w Darmsztadzie.
Bromlecitin tabletki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
Bromlecitin pigułki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
Bromone Robin — M. Robin w Paryżu.
† Bromural tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Bulgarine — A. Thepenier w Paryżu.
† Butolan tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Cacodylate de Fer Glasser amp. — Dr. Coirre w Paryżu.
† Cacodylate de Soude Glasser amp. — Dr. Coirre w Paryżu.
†† Cacodylate de Soude Clin ampułki — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
Candiolin tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer t Cie w Leverkusen.
† Capsules Cognet — A. Cognet et Cie w Paryżu.
† Capsules Mathey Ceylus — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
Capsicum Pflaster — E. Bejersdorf et Cie.
Cascara Midy pigułki — Laboratoire Midy w Paryżu.
Cascarine Leprince pigułki — M. Leprince w Paryżu.
† Cascosan ampułki — Chemische Fabrik v. Heyden w Radebeul Dresden.
Cerolin pigułki — C. F. Boeringer et Soehne Mannheim.
Chinin Phytine tabletki (Phytine de Quinine) — „Ciba" w Bazylei.
Choleine Camus — Darrase Freres w Paryżu.
† Cholelesin tabletki — J. E. Stroschein w Berlinie.
Cigarettes d'Abyssinie Exibard — H. Ferre Blottiere et Cie w Paryżu.
† Citarin tabletki — Fabr. barwnik. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Citobarium — E. Merck w Darmsztadzie.
† Citobarium do użytku wewnętrznego — E. Merck w Darmsztadzie.
† Citobarium do stosowania per rectum — E. Merck w Darmsztadzie.
† Colchurecin tabletki—I. E. Stroschein w Berlinie.
† Collobiase de sulfhydrargyre ampułki — Boulanger et Dausse w Paryżu.
† Collobiase de Soufre ampułki — Boulanger et Dausse w Paryżu.
Colloidine Dubois dragees — Laboratoire Dubois w Paryżu.
Cornina-Hühneraugenringbinde — E. Bejersdorf et Cie w Hamburgu.
† Les Crayons Chaumel adstringents — Fumouse et Cie w Paryżu.
Creosal Doubois granules — Laboratoires Dubois w Paryżu.
† Cryogenin Lumiere comprimees — Lumiere w Lyonie.
† Cryogenin Lumiere cachets — Lumiere w Lyonie.
†† Cyarsal roztwór w ampułk. — I. Dr. Riedel w Berlinie.
† Degalol tabletki — I. D. Riedel w Berlinie.
† Dermatol tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst a/M.
† Diabetifuge Perraudin — Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu.
†† Dial tabletki — „Ciba" w Bazylei.
†† Digalen granulki — Hofmann La Roche w Bazylei.
†† Digalen płyn — Hofmann La Roche w Bazylei.
†† Digalen ampułki — Hofmann La Roche w Bazylei.
†† Digalen tabletki — Hofmann La Roche w Bazylei.
† Digipurate tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Digipurate roztwór w ampułk. — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Digipurate liguide — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Digitalis Dispert tabletki — Krause T-wo Medica w Monachjum.
Digitaline cristalise ampułk. — Laboratoire Nativelle w Paryżu.
Digitaline solution — Laboratoire Nativelle w Paryżu.
Digitaline graniules — Laboratoire Nativelle w Paryżu.
† Dijodyl kapsułki — I. D. Riedel w Berlinie.
† Diphtosan tabletki — Act. Gesell. f. anilin Fabrik „Agfa" w Berlinie.
Diplosal tabletki — I. F. Boeringer et Soehne w Mannheimie.
† Diuretin tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
†† Dormiol płynny — Act. Gesel. Kalle et Cie w Biebrich.
† Ektebin — E.Merck w Darmsztadzie.
†† Elarson tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Elarson-eisen tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Elbon tabletki — „Ciba" w Bazylei.
Eldoform tabletki — Fabr. barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Eisenphytins pilules — „Ciba" w Bazylei.
† Electrocuprol roztw. w ampułk. — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
† Electroferrol w ampułkach — Chemische Fabr. v. Heyden w Radebeul.
†† Embarin ampułki — Chemische Fabr. v. Heyden w Radebeul.
† Emetine Glasser ampułki — Dr. Coirre w Paryżu.
Energetens de feuilles de suages — Les etablissements Byla w Paryżu.
† Energetene de Valeriana — Les etablissements Byla w Paryżu.
Energetene de Ribes nigrum (Cassis) — Les etablissements Byla w Paryżu.
† Enterovaccin pigułki — Lumiere w Lyonie.
† Epilepticon Dr. Weil'a — Dr. R. i O. Weil Frankfurt a/M.

† Eufin — C. F. Boeringer et Soehne w Mannheimie.
† Eumictine — M. Leprince w Paryżu.
Eumenol tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Ferratin tabletki — C. F. Boeringer et Soehne w Mannheimie.
Ferrophytine granules — „Ciba" w Bazylei
Ferrophytine pgułki — „Ciba" w Bazylei.
† Ferrocodile ampułki — M. Leprince w Paryżu.
† Ferro-Sajodin tabletki — Fabr. barwnik. d. Fr. Bayer w Leverkusen.
† Ferro-Sajodin tabletki — Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
Feroxal — Etablissements Albert Buisson w Paryżu.
† Feuilles d'Abyssinie Exibard — H. Ferre, Blottiers et Cie w Paryżu.
† Fibrolysine roztwór w ampułk. — E. Merck w Darmsztadzie.
† Fibrolysine roztwór do oczu — E. Merck w Darmsztadzie.
† Fibrolysine czopki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Filmaron kapsułki — C. F. Boeringer et Soehne w Mannheimie.
† Flavicid roztwór w ampułk. — Act. Gesel. f. anilin Fabr. „Agfa" w Berlinie.
† Flivicid tabletki — Act. Gesel. f. anilin Fabr. „Agfa" w Berlinie.
Fondant Collobiase de Soufre — Boulanger et Dausse w Paryżu.
Fondant Jodotannique — Boulanger et Dausse w Paryżu.
Fortosan proszek — „Ciba" w Bazylei.
Gardan tabletki — Farbwerke d. M. Lucius i Brüning w Hoechst a/M.
† Gelee — Lumiere w Lyonie.
† Globecl Chatelain — L. Cabrol et Cie w Paryżu.
Glycerophosphate injectable ampułki — M. Robin w Paryżu.
Glycerophosphate Robin granules — M. Robin w Paryżu.
Glykolaine Robin granules — M. Robin w Paryżu.
† Gonosan kapsułki — I. Dr. Riedel w Berlinie.
Goudron Guot capsul. — Maison L. Frere E. Vaillant w Paryżu.
Goudron Guot liqueur — Maison L. Frere E. Vaillant w Paryżu.
† Gouttes Livoniennes — Laboratoire Trouette-Perret w Paryżu.
† Granugenpasta — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Granules de Strophantine — Catillon, Paryż.
† Granules a l'extrait Strophantus — Catillon, Paryż.
Guipsine pigułki — M. Leprince w Paryżu.
Guttaplast (kauczukowy lepki plaster na gazie) — P. Bejersdorf et Cie w Hamburgu.
Guttaplast Zincum okcydat Nr. 24 — P. Bejersdorf et Cie w Hamburgu.
Guttaplast Acid Carbol et Zincum okcyd. Nr. 28 — P. Bejersdorf et Cie w Hamburgu.
Guttaplast Acid Salicyl et Extr. Cannab. Indir. Nr. 64 — P. Bejersdorf et Cie w Hamburgu.
† Helminol tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Helminal tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Helmitol tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Helmitol tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Hemoneurol ziarnka — A. Cognet et Cie w Paryżu.
† Hemoplase ampułki — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Lyonie.
Hemoplase cachets — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Lyonie.
Hemoplase dragees — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Lyonie.
Hemoplase granules — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Lyonie.
†† Hemyphon tabletki — „Ciba" w Bazylei.
† Herial A pigułki — H. Laire w Paryżu.
† Herial B pigułki — H. Laire w Paryżu.
† Hermophenyl tabletki — Lumiere w Lyonie.
† Hermophenyl roztwór w ampułk. — Lumiere w Lyonie.
† Hermophenyl dragees — Lumiere w Lyonie.
† Hermophenyl tabletki do użytku weterynaryjnego — Lumiere w Lyonie.
† Hermophenyl ołówki — Lumiere w Lyonie.
† Hexal tabletki — I. D. Riedel w Berlinie.
† Hexophan tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brqning w Hoechst.
†† Histogenol Naline Elixir — A. Naline w Villeneuve la Carenne.
†† Histogenol granules — A. Naline w Villeneuve la Carenne.
† Hordenine Lauth, ampułki — Roge Cavailles w Paryżu.
† Huile grise Vigier — Charlard Vigier w Paryżu.
Hydropyrin tabletki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
Hyperol tabletki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
† Hypophysen Extract — Chem. Fabr. Act. E. Schering w Berlinie.
† Hyrganol ampułki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu.
† Hyrganol kapsułki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu.
Ichtalbin tabletki—Knoll et C-ie w Ludwigshafen.
Insulin (preparat organoterapeutyczny ze znakiem towarowym A. B.) — wyrobu wyłącznie The Britisch Drugg House L-ted w Londynie.
Intramusculaire Injectionen (Neo Horuonal) — Chem. Fabr. Act. d. E. Schering w Berlinie.
† Intrait de Digitals solution — Boulanger Dausse w Paryżu.
† Intrait de Marron d'Inds solut. — Boulanger Dausse w Paryżu.
† Intrait de Valeriane solut. — Boulanger Dausse w Paryżu.

†† Jod Elarson tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
† Jodferratin tabletki — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
† Jodferratos syrop — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
† Jodfortan tabletki—Artur Joffe w Berlinie.
† Jodhyrins du Dr. Deschamp — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Jod lecithin pigułki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
† Jod lecitin tabletki — Gedeon Richter w Budapeszcie.
† Jodipin ampułki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Jodipin tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Jodival tabletki — Knoll et C-ie w Ludwigshafen.
† Jodone — M. Robin w Paryżu.
† Jodostarin tabletki — Hofman La Roche w Bazylei.
† Jodurase pastylki — Ch. Couturieux w Paryżu.
† Iso - Arheol — B. Astier w Paryżu.
† Istizin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
† Istizin cukierki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
† Jubol Chatelain — I. Cabrol et C-ie w Paryżu.
† Juvenin roztwór w ampułk. — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
† Juvenin tabletki—Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
Kalmopyrin tabletki—Gedeon Richter w Budapeszcie.
Kautschuk Nobel Pflaster — Cimborn i Zifferer w Wiedniu.
† Kinectine Naline — N. Manzon w Paryżu.
Kola Astier — p. Astier w Paryżu.
Kymosine — M. Rogier w Paryżu.
Lactobacilline tabletki — Darrasse Freres w Paryżu.
† Lactophenin tabletki — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
† Lantol kapsułki — Ch. Couturieux w Paryżu.
† Lantol ampułki — Ch. Couturieux w Paryżu.
† Lecithin ampoules — Laboratoire Clin Comar et C-ie w Paryżu.
Lecithin granules — Laboratoire Clin Comar et C-ie w Paryżu.
Lecithin pilules — Laboratoire Clin Comar et C-ie w Paryżu.
† Lecithin roztwór w ampułkach — Act. Gesel. für anilin Fabrik „Agfa“ w Berlinie.
Leukoplast (kauczukowy lepki plaster na płótnie) — P. Bejersdorf nt C-ie w Hamburgu.
Levurine Brute — Ch. Couturieux w Paryżu.
Levurine Exractive tabletki — Ch. Couturieux w Paryżu.
Lithines du Dr. Gustin — A. Mille w Paryżu.
Lipojodine tabletki — „Ciba“ w Bazylei.
†† Luminal tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
†† Luminal natrium tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Luminal tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
† Luminal natrium tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
Luminal natrium Substanz in amp. — E. Merck w Darmsztadzie.
†† Ludin ampoules Loboratoire Rey w Dijon.
†† Ludin granules — Laboratoire Rey w Dijon.
†† Ludin sirop — Laboratoire Rey w Dijon.
† Magnesium perhydrol tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Magnocid tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Magnocid Glycerin pasta — E. Merck w Darmsztadzie.
Mastisol — Br. Schubert w Berlinie.
† Medinal tabletki — Act. Gesel. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.
† Melubrin tabletki Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Mergal kapsułki — I. D. Riedel w Berlinie.
† Mirion — Suchy Werke Wiedeń.
Mitigal — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen.
Mouches de Milan na ceratce bawełnianej — L. Perdrich w Paryżu.
Mouches de Milan na jedwabiu, poz. 113, p. 2 — L. Perdrich w Paryżu.
Musculasine Byla — Les etablissements Byla w Paryżu.
† Naturin roztwór w ampułk. — Chem. Fabr. Act. E. Schering w Berlinie.
† Neo - Bornyval kapsułki — I. D. Riedel w Berlinie.
Neo - Hydropyrin — Gedeon Richter w Budapeszcie.
† Neo - Hormonal płyn do wstrzykiwań międzyżylnych — Chem. Fabr. Act. S. E. Schering w Berlinie.
† Neo - Arsycodile — M. Leprince w Paryżu.
Nervocithine ampułki — G. Tissot w Paryżu.
Nervocithine dragees — G. Tissot w Paryżu.
† Nevrostenique Dausse Serie A. amp. — Boulanger Dausse w Paryżu.
Nevrostenique Dausse Serie E. amp. — Boulanger Dausse w Paryżu.
† Neo - Cesol roztwór w ampułk. — E. Merck w Darmsztadzie.
† Neo - Cesol tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Neuronal tabletki — Kalle et C-cie A. G. w Biebrich n/R.
† Novalgin tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Novasurol roztwór w ampułkach — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-cie w Leverkusen.
† Novocain tabletki „D“, „F“, „H“, „S“ — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
†† Novocain suprarenin Lösung ampułki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
Normacol — „Norgine“ Praga Aussig.

Normacol dragees—„Norgine“ Paga Aussig.
†† Novocain suprarenin tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Novo - Atophan tabletki — Chem. Fabr. Act. d. E. Schering w Berlinie.
† Novoprotin ampułki — Chemische - Werke Grenzach.
Nucleatol Robin granules — M. Robin w Paryżu.
† Nuclearsitol Robin comprimees — M. Robin w Paryżu.
† Oleo - Jode ampułki — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Oleo - Jode kapsułki — Laboratoire Dubois w Paryżu.
† Opozones glande Thyroide — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones corps jaune de l' oraire — Loboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande hepatique — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande renale — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones capsules surrenales — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande orchitique — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande splenique — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones Thymus — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones placenta — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones ganglions — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones tissu nerveux — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande pancreatique — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones muquese stomacale — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones muquese intestinale — Laboratoire S. A. Brevets Lumiere w Ljonie.
† Opozones bile — Laboratoire S. A. Brévets, Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande Mammaire — Laboratoire S. A. Brevets, Lumiere w Ljonie.
† Opozones Bulbe — Laboratoire S. A. Brevets, Lumiere w Ljonie.
† Opozones Pluringlandulaire — Laboratoire S. A. Brevets, Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande Hypohyse — Laboratoire S. A. Brevets, Lumiere w Ljonie.
† Opozones glande Prostatique — Laboratoire S. A. Brevets, Lumiere w Ljonie.
†† Optarson ampułki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et C-cie w Leverkusen.
† Orexin tabletki—Kalle i C-ie w Biebrich n/R.
Orypan liquid — „Ciba“ w Bazylei.
Orypan Syrop — „Ciba“ w Bazylei.
Ostreine — Etablissement Albert Buisson w Paryżu.
† Ovo - lecithine Billon ampułki — Les etablissement Poulenc Freres w Paryżu.
Ovo - lecithine Billon granules — Les etablissemnt Poulenc Freres w Paryżu.
Ovo - lecithine Billon pigułki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu.
† Pageol pigułki — I. Cabrol et C-ie w Paryżu.
Pain expeller kotwiczny — A. Richter et C-ie Rudolfstadt.
† Panbiline pigułki — Laboratoire de La Panbiline w Annonay we Francji.
† Panbiline płyn — Laboratoire de La Panbiline w Annonay we Francji.
† Pancreon tabletki — Rhenania w Akwizgranie.
Papier Rigollot — P. Rigollos et C-ie w Paryżu.
Pastilles Geraudel — A. Geraudel w Paryżu.
Pastilles de Charbon du Dr. Belloc — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
Peptofer du Dr. Jaillet — Darrasse Freres w Paryżu.
Peptonate de fer — M. Robin w Paryżu.
Perhydrit tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
Peristaltine tabletki — „Ciba“ w Bazylei.
Peristaltine ampułki — „Ciba“ w Bazylei.
Perles d'Ether du Dr. Clertan — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
Perles de Terebintine du Dr. Clertan — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
Perles de Valeriane du Dr. Clertan—Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
Persodine — Lumiere w Lyonie.
Peruol — Act. Gesel. f. anilin Fabrik „Agfa“ w Berlinie.
Peruscabin — Act. Gesel. f. anilin Fabrik „Agfa“ w Berlinie.
† Phlogatane — „Norgine“ Aussig Wiedeń.
† Phosphostenique Dausse — Boulanger et Dausse w Paryżu.
† Phosote kapsułki — Lambiotte et Cie w Paryżu.
Phytine proszek — „Ciba“ w Bazylei
Phytine kapsułki — „Cba“ w Bazylei.
Phytine liquid — „Ciba“ w Bazylei.
† Pilules antidiabetiques du Dr. Sejournet — M. Leprince w Paryżu.
† Pilules du Dr. Laville — Laboratoire Clin-Comar et Cie w Paryżu.
† Pilules de Blancard — Bertau Blancard Freres w Paryżu.
Pilules de carbon ferreur de Vallet — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
† Pilules Moussete — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
Pilules Suisse — R. Brandt w Szafuzie.
Pilules vegetales Cauvin — Cauvin w Paryżu.
Piperasine Midy granules — Laboratoire Midy w Paryżu.
† Pituglandol ampułki — Hoffman La Roche w Bazylei.
† Pneumogeine — I. Renard w Paryżu.
† Pommade Adreno-styptique Midy — Laboratoire Midy w Paryżu.
Poudre de Charbon du Dr. Belloc — Maison L. Frere E. Vaillant w Paryżu.
Poudre purgative de Rogé — Maison L. Frere E. Vaillant w Paryżu.

† Poudre fumigatoire d'Abyssinie Exibard — H. Ferre, Blottiere et Cie w Paryżu.
Purgen tabletki — Fabr. Chem. D-ra Bayera et Cie w Budapeszcie.
† Piramidon tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Pyramidon bicamphoric tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Pyramidon salicylicum tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
Quataplasme Langlebert — M. Sabatier w Paryżu.
† Quabaine cristallisee Arnaud comp. — Laboratoire Nativelle w Paryżu.
† Quabine cristallisee Arnaud ampułki — Laboratoire Nativelle w Paryżu.
Quinium Labaraque — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.
Quinby ampules — Laboratoire Cantin w Palaiseau we Francji.
† Rhenate de Soude Glasser amp. — Dr. Coirre w Paryżu.
† Rhodazil — Laboratoire de produits „Usines du Rhone“ w Paryżu.
† Rhomnol pigułki — M. Leprince w Paryżu.
† Rhomnol sacharire — M. Leprince w Paryżu.
† Rectopanbiline — Laboratoire de la Panbiline w Annonay we Francji.
Regenerol — Apotheke zum Heil. Geist w Wiedniu.
† Riodin kapsułki — P. Astier w Paryżu.
† Ristin płyn — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Rivanol tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Sabromin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer w Leverkusen.
Sabromin tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
Sagrade Barber pastylki — Apotheke zum Heiligen Geist Barber u. Rosner w Wiedniu.
Sajodin — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Sajodin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Salen pur — Tow. „Ciba“ w Bazylei.
† Salipirin tabletki — I. D. Riedel w Berlinie.
Salonal — Tow. „Ciba“ w Bazylei.
† Santyl kapsułki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Santyl płyn — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Scavuline pigułki — F. Borret succ. A. Goblin w Paryżu.
† Sajodine tabletki — Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Secacornine ampułki — Hoffman La Roche w Bazylei.
† Secacornine płyn — Hoffman La Roche w Bazylei.
† Secacornine tabletki — Hoffman La Roche w Bazylei.
Sedlitz Charles Chanteaud — Laboratoire Ch. Chanteaud w Paryżu.
Sedobrol tabletki — Hoffman La Roche w Bazylei.
Sel Fros — Laboratoire Trouette Perret w Paryżu.
Sennex Lösung — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Sennex tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Septacrol — Tow „Ciba“ w Bazylei.
† Siliquid — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
† Silistren — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Sipon czopki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Sirop Aubergier — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
Sirop d'Hemoglobine Deschiens — Laboratoire Deschiens w Paryżu.
† Sirop Famel — P. Famel w Paryżu.
† Solason ampułki — Fabr. barw. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
† Solution Pautauberge — L. Pautauberge w Paryżu.
† Solurol comprimee — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
† Soneryl tabletki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu.
† Spirosal płyn — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Paryżu.
Strophantin Lösung — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
† Stypticin tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Styptol tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Styracol tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Sulfhydral pigułki — Laboratoire Charles Chanteaud w Paryżu.
† Sulfoidol roztwór w ampułk. — M. Robin w Paryżu.
† Suppositoires Midy — Laboratoire Midy w Paryżu.
† Suppositoires Pepet — H. Rogier w Paryżu.
†† L. Suprarenin hydrochloric synthetic amp. — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
†† L. Suprarenin roztwór 1—1000 — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
Tannalbin tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Taunismut tabletki — Chem. Fabr. v. Heyden w Radebeul.
† Taphosote Perles — Lambiotte et Cie w Paryżu.
Tecarine ampułki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu
Tecarine tabletki — Les etablissements Poulenc Freres w Paryżu.
Ternose — Laboratoire Trouette Perret w Paryżu.
Thapsia veritable empl. revulsif — Le Perdrich w Paryżu.
† Theacylon kapsułki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Theacylon tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.

The Chambard — A. Siere w Paryżu.
† Theccin tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Le thermogene — Vandenbroeck et Cie Forest Les Bruxelle.
Thiocol tabletki — Hoffman La Roche w Bazylei.
† Thiodine Cognet pigułki — A. Cognet et Cie w Paryżu.
† Thiodine ampułki — A. Cognet et Cie w Paryżu.
† Toramina tabletki — Athenstaedt, Redekar w Hemilingen.
Tricalcine en poudre — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
Tricalcine comprimees — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
Tricalcine en cachets — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
Tricalcine granules — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
Tricalcine Chocolatee tabl. — Laboratoire de produits Scietia w Paryżu.
† Tricalcine adrenalinee en cachets — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
† Tricalcine fluoree en cachets — Laboratoire de produits Scientia w Paryżu.
† Tricalcine methylarsinees en cachets — Laboratoire de produits Scintia w Paryżu.
Trifferrin tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Trigemin kapsułki — Farbw. d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Trigemin tabletki — Farbw. d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Trinitrine dragees — Laboratoire Dubois w Paryżu.
Tulles gros — Lumiere w Lyonie.
Urasine tabletki — Firma „Usine du Rhone“ w Paryżu.
Uricedine — I. E. Stroschein w Berlinie.
Urisal de Dr. Dechamp granules — Laboratoire Dubois w Paryżu.
Urodonal Chatelain I. Cabrol et Cie w Paryżu.
† Urometine tabletki — Lambiotte et Cie w Paryżu.
† Urotropin tabletki — Chem. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.
† Urotropin Lösung — Chem. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.
† Valbornine kapsułki — H. Rogier w Paryżu.
Valda pastylki — H. E. Canonne w Paryżu.
† Valerobromine Legrand kapsułki — Darrasse Freres w Paryżu.
† Valerobromine Legrand dragees — Darrasse Freres w Paryżu.
Valesan kapsułki — Chem. Fabr. Akc. E. Schering w Berlinie.
† Valyl perły — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.
† Vamianine pigułki — I. Cabrol et Cie w Paryżu.
Vegetalin — Apotheken zum Heiligen Geist w Wiedniu.
† Veramon — Chem. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.
† Veramon tabletki — Chem. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.
Verodigen tabletki — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
†† Veronal tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
†† Veronal natrium tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
†† Veronal tabletki — E. Merck w Damsztadzie.
†† Veronal natrium tabl. — E. Merck w Darmsztadzie.
Vesicatoires d'Albespepeyres — Fumouse et Cie w Paryżu.
†† Voluntal tabletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Vichy Etat comprimee — Comp. Fermiere Vichy.
Vichy Etat pastylki — Comp. Fermiere Vichy.
† Vin Nourry — Laboratoire Cin Comar et Cie w Paryżu.
Vioform Streupulver — „Ciba“ w Bazylei.
Vittel grand Source Sels effer — Laboratoire des Sels et pastilles de Vittel.
Vittel pastilles z zapachem miętowym, cytrynowym i anyż. — Laboratoire des Sels et pastilles de Vittel.
Zioła z gór Harcu — Bernhard Lauer w Berlinie.

Wedł. poz. 113 p. 1 dla celów weterynaryjnych.

†† Aricyl ampułki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Caporit proszek — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Caporit Wundsalbe — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Caporit z talkiem — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Istycyna proszek — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Pulbit tafletki — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Tolid proszek — Fabr. barwn. d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen.
Euskol — Chem.-Techn. Fabr. Euskol w Lobiszynie.

Wedł. poz. 44 p. 4.

Szczepionka Griphalene — Kalle et Cie w Biebrich nad Renem.
Szczepionka Portigen — Kalle et Cie w Biebrich nad Renem.
Szczepionka stafilokokowa — Kalle et Cie w Biebrich nad Renem.
Szczepionka trichosikon — Kalle et Cie w Biebrich nad Renem.
Szczepionka Tuberculin Rosenbach — Kalle et Cie w Biebrich nad Renem.

Wedł. poz. 112 p. 12 lit. b.

Codeonal tabletki —Knoll et Cie w Ludwigshafen.
Eucodal ampułki — E. Merck w Darmsztadzie.

Eucodal tabletki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Paracodin roztwór w ampułkach — Knoll et Cie w Ludwigshafen.
† Paracodin tabletki — Knoll et Cie w Ludwigshafen.

Wedł. poz. 112 p. 12 lit. a.

Perles de sulfate de Quinine — Maison L. Freres E. Vaillant w Paryżu.

Wedł. poz. 112 p. 25 lit. b.

Vichy Etat sels pour bains — Comp. Fermiere Vichy.
Vichy Etat sels boissons — Comp. Fermiere Vichy.
Vittel grand source sels non effervescents — Laboratoire de Sels et pastilles Vittel.

Wedł. poz. 112 p. 25 lit c.

Resurbin — Act. Gesel. f. anilin Fabr „Agfa" w Berlinie.

Wedł. poz. 110 p. 1.

† Albargin tabletki — Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.

Wedł. poz. 110 p. 3.

† Argochrom ampułki — E. Merck w Darmsztadzie.
† Argochrom w proszku po 0,1 i 0,2 — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval Bolus — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval Emulsion — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval Stäbchen — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval Tablets — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval Vigonol tablets — E. Merck w Darmsztadzie.
† Choleval zur introvenoeser Injection — E. Merck w Darmsztadzie.
† Collobiase d'or ampułki — Boulanger et Dausse w Paryżu.
† Collorgol Lösung — Chem. Fabr. v. Heyden w Radebeul.
† Electrargol ampułki — Laboratoire Clin Comar et Cie w Paryżu.
Electrocollargol — Chem. Fabr. w Heyden w Radebeul.
† Hegonon tabletki — Chem. Fabr. d. E. Schering w Berlinie.

Wedł. poz. 120 p. 1.

Hermophenyl mydło — Lumiere w Lyonie.

Wedł. poz. 113 p. 3.

Stypticin wata 30% — E. Merck w Darmsztadzie.

Wedł. poz. 113 p. 4.

Stypticin gaza 30% — E. Merck w Darmsztadzie.

Objęte niniejszym wykazem oraz dalszemi jego uzupełnieniami specyfiki farmaceutyczne, pod względem wyrobu i opakowania winne odpowiadać warunkom wymienionym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 8 października 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 87 p. 640).

Przywóz nieobjętych wymienionymi wykazami specyfików farmaceutycznych jest niedozwolony.

Odprawa celna, wymienionych w wykazach specyfików farmaceutycznych, również przetworów gwałtownie działających i trucizn odbywać się może tylko na zasadzie odnośnych zaświadczeń, z ważnością na jeden rok kalendarzowy, wydawanych przez Państwowe Władze Sanitarne II instancji wedł. wzoru niżej podanego.

Odprawa celna specyfików dozwolonych do przywozu, nie zawierających środków gwałtownie działających, w drobnych ilościach, dla osobistego użytku, nie podlega żadnym ograniczeniom.

Odprawa celna specyfików dozwolonych do przywozu, lecz zawierających środki gwałtownie działające, oznaczonych w wykazach krzyżykami, nawet w drobnych ilościach i dla osobistego użytku, podlega ogólnym przepisom.

Odprawa celna pochodnych arsenobenzolu jak salvarsan, neosalvarsan, neoarsenobenzol i innych oraz surowic i szczepionek leczniczych, zapobiegawczych i diagnostycznych, używanych w praktycee lekarskieej, w myśl rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego poz. 394 Dz. Ust. Nr. 63—1921 r., winna się odbywać wyłącznie za każdorazowem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu po porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego.

Przywóz i wywóz opium, preparatów opiumowych i odurzających, również przetworów, zawierających powyżej 2% opium, lub 0,2 morfiny, lub 0,1 kokainy, lub 0,1 heroiny (Diacethylmorfiny), w myśl postanowienia Międzynarodowej Konwencji Opiumowej odbywać się winien tylko na zasadzie specjalnych świadectw przywozu, względnie wywozu, wydawanych każdorazowo przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Generalną Dyrekcję Służby Zdrowia.

Bliższe wyjaśnienia, dotyczące odprawy opium i preparatów opiumowych, wydane będą w osobnym okólniku.

Wykaz niektórych towarów podlegających przy odprawie przepisom stosowanym do preparatów opiumowych, podlegających opłacie cła:

Wedł. poz. 116 lit. a.

†† Opium tota

Wedł. poz. 116 lit. b.

†† Opium pulv.

Wedł. poz. 112 p. 12 lit. c.

†† Landanon
†† Pantopon
†† Paveron
†† Narcophin
†† Paramorphan
†† Morfina i jej sole
†† Heroina (Diacethylmorphin)
†† Narceina

†† Narkotyna
†† Papaveryna i inne preparaty opiumowe za wyjątkiem kodeiny.

Wedł. poz. 112 p. 12 lit. c. Uwaga 1.

†† Paveron ampoulen — firmy Boulanger et Dousse w Paryżu.
†† Paveron comprimees — firmy Boulanger et Daussee w Paryżu.
†† Dialecethin Tabletten — „Ciba“ w Bazylei.
†† Didial Tabletten — „Ciba“ w Bazylei.
†† Narcophin ampoules — C. F. Boeringer et Soehne w Manheimie.
†† Hemyphon — „Ciba“ w Bazylei.
†† Paramorphan ampoules — Knoll et Cie w Ludwigshafen.

Wedł. poz. 112 p. 12 lit. d.

†† Cocain i jego sole.

Jednocześnie unieważnia się okólniki T. 27, 28, 48, 58 i 79.

W Z Ó R.

Zaświadczenie.

Wojewódzki (Okręgowy) Urząd Zdrowia zaświadcza, że . . . . (wymienić rodzaj przedsiębiorstwa) w . . . pod firmą . . . . ma prawo do sprowadzania z zagranicy i otrzymywania z komor celnych artykułów leczniczych i trucizn.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne w przeciągu roku . . . . i nie może być przekazane innej osobie.

(Podpisy)

Warszawa dnia 28 października 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski*,
Dyrektor Departamentu Ceł.

Sprawy walutowe.

635.

INSTRUKCJA

do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 880), w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 28 marca 1924 r., w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego, w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 23 kwietnia 1924 r. i z dnia 22 września 1924 r.

1) Obowiązkowi przelewu do Banku Polskiego w myśl § 16a podlegają całkowite należności zainkasowane za wywieziony towar. O ile jednak przedsiębiorstwo eksportujące przedstawi Bankowi Polskiemu przed nadejściem terminu przelewu deklarację, przewidzianą w § 8, a uzasadniająca wypłaty zagraniczne, przewidziane w § 4, suma, podlegająca przelewowi do Banku Polskiego, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, przyczem jednak granicą tego zmniejszenia pozostanie wysokość sumy walut obcych, podlegających odsprzedaży Bankowi Polskiemu na zasadzie § 16 b. Bank Polski prowadzić będzie ewidencję tych deklaracji i wysokości sum w ten sposób wydysponowanych przez przedsiębiorstwo zagranicą, w celu wliczenia ich do ogólnej sumy wpływów w walutach obcych za eksport danego przdsiębiorstwa, która to suma służy za podstawę ustalenia wysokości kwoty, podlegającej odsprzedaży Bankowi Polskiemu.

2) O ile należności przedsiębiorstw za eksport do Niemiec spłacane będą w markach rentowych, odnośne sumy w markach rentowych pozostając w Nemczech, aż do upływu terminu z § 14, będą mogły być użyte na wypłaty w Niemczech, przewidziane w § 4, nie podpadając pod postanowienia artykułu poprzedniego niniejszej instrukcji. Z upływem terminu z § 14 pozostałe nadwyżki w markach rentowych, o ile Bank Polski nie zgłosi na nie swego zapotrzebowania, winny być zmienione w Niemczech na walutę o pełnym obiegu i podpadają następnie ogólnemu obowiązkowi przelewu do Banku Polskiego. Przedsiębiorstwa, korzystające z tego przepisu, winny w chwili dokonywania przelewu odnośnych nadwyżek przedstawić Bankowi Polskiemu szczegółowy wykaz i uzasadnienie operacyj, dokonanych w Niemczech sumami zainkasowanemi w markach rentowych. Ułatwienie to nie narusza w niczem obowiązku odsprzedaży Bankowi Polskiemu walut obcych w myśl § 16b). Stosownie do tego, całość zainkasowanych w Niemczech sum w markach rentowych winna być wliczona do ogólnej sumy wpływów w walutach obcych za eksport danego przedsiebiorstwa.

3) O ile należności przedsiębiorstw za eksport zagranicę spłacane będą w złotych, stosuje się postanowienia art. 3 instrukcji do rozporządzenia z dnia 28 marca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 237, poz. 745), z tem jednak, że sumy w złotych po przekazaniu ich z zagranicy do Polski mogą być wolne od obowiązku przelewu ich do Banku Polskiego.

W uzasadnionych wypadkach władza skarbowa w porozumieniu z Bankiem Polskim będzie mogła zezwolić na przeprowadzenie rozliczenia bez faktycznego przekazywania sum, między firmami zagranicznemi, posiadającemi wierzytelności złotowe w Polsce, a przedsiębiorstwami krajowemi, posiadającemi zagranicą sumę w złotych do swej dyspozycji. Odnosi się to również do wypadków, gdy nadwyżki marek rentowych, mające być przekazane do kraju, zostają zmienione w Niemczech na złote.

4) Formularze zaświadczeń walutowych będą dostarczane poszczególnym eksporterom przez Bank Polski za rewersem w zeszytach, zawierających po 100, 250, względnie 500 sztuk

formularzy. Każdy zeszyt będzie zaopatrzony numerem porządkowym i będzie mógł być używany dla tego samego tylko gatunku towaru, zaznaczonego na okładce. Poszczególne formularze w zeszycie będą zaopatrzone w swe liczby porządkowe i marginesy o tych samych liczbach porządkowych. Firma zaznaczać będzie na formularzach i marginesach rodzaj i wagę towaru i zaopatrzy formularze swoim podpisem, albo pieczątką firmową, poczem po odłączeniu ich od marginesu będzie je dołączała do listów przewozowych, zeszyty zaś (po zużyciu wszystkich formularzy) z pozostałemi marginesami będzie zwracała Bankowi Polskiemu.

5) Władza kolejowa nie wnika w treść zaświadczenia walutowego, dołączonego do listu przewozowego, jedynie wizuje je i opatruje w numer wagonu.

6) Władza celna, względnie władza kontroli skarbowej, nie wnika w treść zaświadczenia, przedłożonego jej przy liście przewozowym, stwierdza jedynie odmienność jego wzoru, poczem postępuje z niem tak, jak z egzemplarzem A zwykłego zaświadczenia walutowego (art. 10 instrukcji, ogłoszonej w Monitorze Polskim Nr. 237, poz. 745), oraz notuje na specjalnym wykazie numer porządkowy zaświadczenia i zeszytu. Wykazy te z zanotowanemi numerami będą wysyłane perjodycznie do Banku Polskiego (Oddział w Katowicach).

7) Zabrania się bankom dewizowym wystawiania zaświadczeń walutowych na artykuły, wymienione w § 16a i eksportowane przez przedsiębiorstwa, podlegające pod postanowienia tego paragrafu. Banki dewizowe otrzymują wykaz przedsiębiorstw, podlegających pod postanowienie § 16a.

8) Artykuł 12 instrukcji do rozporządzenia z dn. 28 marca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 237, poz. 745) będzie stosowany.

Przy obrocie uszlachetniającym czynnym na okres przejściowy 3-miesięcy wolne będą od dołączenia zaświadczeń walutowych te przedsiębiorstwa, które w przeważnej mierze taką produkcją się zajmują i które posiadają własne ekspozytury celne, przeprowadzające dokładną ewidencję materjałów wwożonych i towarów przetworzonych, wywożonych za granicę. Po upływie 3 miesęcy, zwolnienie to będzie mogło być przedłużone przez władzę skarbową w porozumieniu z Bankiem Polskim, jeśli to okaże się uzasadnionem.

9) Termin z § 14 odnośnie do kwot mniejszych, niż 50.000 dolarów i w ogólnej sumie nieprzekraczających 200.000 dolarów, należy rozumieć, jako przeciętny, to jest płynący od 25 każdego miesiąca do 25 następnego miesiąca, przyczem obejmuje on wpływy zainkasowane w miesiącu poprzedzającym każdy z tych terminów. W ten sposób przelew kwot mniejszych będzie mógł być uskuteczniony raz na miesiąc (na 25 każdego miesiąca), z uwzględnieniem wpływów za miesiąc poprzedni. Poszczególnym firmom pozostawia się jednak swobodę co do ścisłego interpretowania terminu z § 14 także i dla kwot mniejszych, o ile zrezygnują ze stosowania terminu przeciętnego. Termin przeciętny może być również stosowany do obrachunku zużycia w Niemczech marek rentowych.

10) Termin z § 18 będzie mógł być przedłużony przez władzę skarbową w porozumieniu z Bankiem Polskim. Przedłużenie to, aż do 6 miesięcy będzie mogło być udzielone poszczególnym przedsiębiorstwom generalnie dla całego ich eksportu, o ile przedsiębiorstwo wykaże, iż tego wymaga rodzaj tranzakcji eksportowych i udzielanych kredytów zagranicznych odbiorcom. Przedłużenie dłuższe, niż do 6 miesięcy, będzie wymagało każdorazowo szczególnego umotywowania. Termin ten nie narusza terminu przewidzianego w § 16a, który płynie od chwili zainkasowania przez przedsiębiorstwo należności za towar.

11) Procenty walut odstępowanych Bankowi Polskiemu ustala się następująco.

dla węgla, koksu, brykiet i wytworów chemicznych koksowni na 80%,

dla ołowiu, cynku i kwasu siarczanego na 75%,

dla żelaza surowego, wyrobów żelaznych i stali na 45%.

12) Przedsiębiorstwo ma wolny wybór rodzaju waluty obcej, w jakiej pragnie się wywiązać ze swego zobowiązania odsprzedaży części walut uzyskanych z eksportu Bankowi Polskiemu, byle tylko został zachowany przepisany stosunek procentowy do wartości ogólnej sumy walut obcych, uzyskanych z eksportu. W tym celu przedsiębiorstwa sporządzać będą zestawienia walut obcych inkasowanych, przelewanych do Banku Polskiego i temuż odstępowanych, obliczone w dolarach. Zestawienia te za każdy miesiąc będą przedkładane władzy skarbowej oraz Bankowi Polskiemu w terminie do ostatniego dnia następnego miesiąca.

13) Przedsiębiorstwa są obowiązane prowadzić księgi i wykazy w ten sposób, iżby na ich zasadzie można było w każdej chwili stwierdzić wysokość i rodzaj tranzakcji zagranicznych oraz wysokość i rodzaj walut obcych, uzyskanych z eksportu.

14) Władza skarbowa w porozumieniu z Bankiem Polskim uwzględniać będzie podania o zmniejszenie wysokości sumy walut obcych, przypadającej do odsprzedaży Bankowi Polskiemu, jeśli będą one poparte odpowiednio dowodami, że dane przedsiębiorstwo posiada wypłaty do uskutecznienia zagranicą, przewidziane w § 4, a przekraczające wysokość sumy walut obcych, pozostawionych do dyspozycji danego przedsiębiorstwa. Za dowód wystarczający uznaną będzie deklaracja, przewidziana w § 8. Poza tem, jako dowód wystarczający dla uwzględnienia prośby o zmniejszenie wysokości sumy, przypadającej do odstąpienia Bankowi Polskiemu, będzie uważane nadejście terminu płatności akcji Banku Polskiego, lub weksli z podatku majątkowego, o ile wypłaty z tych tytułów nie będą mogły być uskutecznione z sum walut obcych, pozostałych do dyspozycji eksportera.

15) Władza skarbowa w porozumieniu z Bankiem Polskim będzie mogła przyznać po-

szczególnym przedsiębiorstwom obniżenie procentów ustalonych w art. 11 niniejszej instrukcji, jeśli takie obniżenie będzie uzasadnione specjalnemi warunkami produkcji danego przedsiębiorstwa.

16) Jeśli przedsiębiorstwo dyskontuje w Banku Polskim weksle płatne za granicą, które pochodzą z kredytów, uzyskanych przez przedsiębiorstwo za granicą, jako forma zaliczki na towary, mające być później za granicę dostarczone, winno przedsiębiorstwo tę okoliczność podać do wiadomości Bankowi Polskiemu, by umożliwić zarachowanie tej kwoty na poczet sumy, przypadającej do odsprzedaży Bankowi Polskiemu.

17) Jeśli przedsiębiorstwo chce korzystać z postanowień § 16c, winno to wyraźnie zaznaczyć w chwili odsprzedaży Bankowi Polskiemu walut obcych, pochodzących z kredytu, uzyskanego za granicą.

Jeśli przedsiębiorstwo zechce skorzystać z postanowień § 16c, co do kredytów, z których sumy w walutach obcych odsprzedano Bankowi Polskiemu przed 1 listopada b. r., winno Bankowi Polskiemu przedłożyć dowody, iż powyższa odsprzedaż odpowiadała warunkom ujętym w § 16c.

18) Jeśli przedsiębiorstwo chce korzystać ze swobody pozostawienia za granicą sum, pochodzących z kredytu zagranicznego, winno zawiadomić o tem władzę skarbową i dostarczyć dowodów, iż tranzakcja kredytowa nie pozostaje ze specjalnych tytułów w zależności od operacji o charakterze gospodarczym, dokonanych całkowicie lub częściowo w kraju.

19) Postanowienia rozporządzenia z dnia 27 października 1924 r., oraz niniejszej instrukcji, co do obowiązku przelewu do Banku Polskiego sum uzyskanych z eksportu oraz obowiązku odstąpienia Bankowi Polskiemu procentowo określonej części tych sum, stosuje się do wszystkich należności za wywieziony towar, wypłacanych przedsiębiorstwom przez zagranicznych odbiorców po dniu 31 października b. r., choćby nawet wywóz towaru nastąpił przed dniem 1 listopada b. r.

20) Artykuły 1, 15, 16 i 17 Instrukcji do rozporządzenia z dnia 28 marca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 237, poz. 745) stosuje się również do przedsiębiorstw, podpadających pod postanowienia rozporządzenia z dnia 27 października 1924 r. i niniejszej instrukcji.

(„Monitor Polski“ z dn. 31 października 1924 r. Nr. 251, poz. 795).

Skarbowość związków samorządowych.

636.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 15 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o wprowadzeniu niektórych zmian w ustawie z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku o wprowadzeniu niektórych zmian w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowania finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 719) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do art. 1 ustawy.

Wymiar i pobór przeznaczonego na pokrycie deficytów budżetowych samoistnego podatku z gruntów, przemysłu i handlu i budynków na rzecz gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego, uskuteczniają te gminy w myśl art. 43 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747). W tym celu władze skarbowe obowiązane są zarządom tych gmin dostarczyć: 1) danych co do roku 1924, dotyczących przypadającego w odnośnej gminie z każdej oddzielnej jednostki podatkowej zasadniczego podatku gruntowego (bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 2 i 3 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), tudzież 2) imiennego wykazu osób, które nabyły świadectwa przemysłowe na prowadzenie w odnośnej gminie przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, względnie zajęć przemysłowych, z oznaczeniem ceny tych świadectw zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 340) — wydziały powiatowe zaś winny dostarczyć danych co do przypadającego podatku budynkowego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523).

Podział ogólnej sumy samoistnego podatku pomiędzy poszczególnych podatników przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę podatków państwowych, opłacanych w danej gminie z gruntów, z przemysłu i handlu jakoteż z budynków, mnoży się przez sumy przypadających na poszczególnych płatników podatków od gruntu i budynków oraz cen świadectw przemysłowych i handlowych.

Do sumy podatków państwowych, opłacanych w danej gminie, wlicza się również podatek od gruntów państwowych, o ile od gruntów tych został wprowadzony samoistny podatek na rzecz gminy.

§ 2.

Do art. 2 ustawy.

Postanowienie art. 2-go dotyczy podatku od lokali w gminach wiejskich, a nie obejmuje podatku od zbytku mieszkaniowego i podatku hotelowego.

§ 3.

Do art. 3 ustawy.

Przy wymiarze i poborze przez władze skarbowe wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 maja 1923 roku w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (D. U. R. P. Nr. 58, poz. 412). Wyjątek stanowi przepis, zawarty w § 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Do „ksiąg obrotu", prowadzonych w myśl art. 50-go ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), należy codziennie wpisywać odrębnie:

a) na przychód — trunki nabyte, względnie trunki wyprodukowane we własnej wytwórni i wydane do wyszynku i drobnej sprzedaży;

b) na rozchód — trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt.

§ 5.

W zeznaniach o obrocie, składanych dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego (art. 52 — 54 ustawy w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego), płatnicy wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków winni wykazać odrębne sumy obrotu, osiągniętego z wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

§ 6.

Płatnicy podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, uiszczający państwowy podatek przemysłowy art. 56 ustawy (w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego), obowiązani są — poza przypadkiem, przewidzianym w ustępie 2-gim § 9-go — uiszczać jednocześnie i odrębnie przypadający podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

Dowody wpłat podatku wojewódzkiego należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania o obrocie.

§ 7.

Uprawnienia, wynikające z art. 94 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), w stosunku do wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków wykonywa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 8.

Do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wpływy z podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków łącznie z odsetkami za zwłokę, karami i kosztami egzekucyjnemi przypadają:

a) w b. dzielnicy rosyjskiej na Dz. VI § 10 poz. 11-a budżetu przychodów Ministerstwa Skarbu,

b) w b. dzielnicy austrjackiej kasie skarbowej we Lwowie (§ 52 instrukcji dla kas skarbowych Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z r. 1921, poz. 565) w celu umorzenia zaliczek, udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek bezpośrednio Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie.

c) w b. dzielnicy pruskiej właściwemu Krajowemu Związkowi Komunalnemu na rachunek dotacyj, wymienionych w art. 35 ustęp 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Przepisy przejściowe.

§ 9.

Zeznania o obrocie, osiągniętym z wyszynku i drobnej sprzedaży trunków w pierwszem półroczu roku kalendarzowego 1924, winny być złożone najpóźniej do dnia 25 listopada 1924 roku na drukach, przepisanych dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego, na których słowa: „państwowego podatku przemysłowego" należy zastąpić słowami: „podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków".

Podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, wymierzony za pierwsze półrocze 1924 r., winien być uiszczony w terminach, oznaczonych przez władzę wymiarową, najpóźniej jednakże w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

§ 10.

Magistraty i wydziały powiatowe, które w myśl rozporządzenia I Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 166) rozpoczęły wymiar i pobór wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, winny bezzwłocznie zaniechać tej czynności i wszelkie akta, dotyczące wymiaru i poboru tego podatku z odpowiedniemi wyjaśnieniami, a w szczególności z dokładnem zestawieniem wymierzonego i pobranego podatku, przesłać bezzwłocznie właściwym do wymiaru tego podatku organom skarbowym (urzędom, inspektoratom skarbowym).

Pobrane przez organy samorządowe kwoty z tytułu podatku wojewódzkiego od wyszynku

i drobnej sprzedaży trunków będą zaliczone na poczet tego podatku, wymierzonego przez władze skarbowe po myśli art. 3 ustawy.

Przepis końcowy.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z wydaniem niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie I Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1924 roku, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 166).

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 października 1924 r. Nr. 95, poz. 885).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

637.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1924 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na mocy art. 11 i 17 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp trzeci § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 631) otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienia § niniejszego dotyczą również wykazu na rok 1925, z tą jednak zmianą, że ogłoszenie wykazu stanowisk w gazecie rządowej nastąpi przed końcem listopada 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sikorski.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Miklaszewski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *L. Darowski.*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) *Rybczyński.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Kolei:
(—) *Tyszka.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *W. Kopczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 października 1924 r. Nr. 95, poz. 884).

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22, Nr. 26531. 12/XI. 1924 r.